

JURISDICTIONE

Congregationis super Bono Regimine Communitarum Ditionis Ecclesiasticae tum in Oeconomicis, tum in Judicialibus negotiis & causis cognoscendis, definitur; eidemque certa methodus in utriusque procedendi praeribitur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Gravissimarum sollicitudinum, quibus in ardua Republicae procuracione quotidie afficimur, non aliud solatium habemus, quam quod spectata Nobis utilitatis publicae incrementa fuppediant, dum Nostris curis atque laboribus subjeutorum popularum commoda promovere, ac providis institutis & legibus in perpetuum quoque tempus communitate gaudemus. Quo in genere non modicum Nos beneficium contulisse putamus omnibus & singulis Civitatibus, Terris, & Locis sub temporali Nostris & Apostolicae Sedis Dominio constitutis, quum super ad economicam Communitarum Ditionis Ecclesiasticae administrationem mentis nostrae oculos intendentes, universum ordinem & statum Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium super Bono earundem Communitarum Regimine deputatorum, omnemque agenda rationem, quae in ea servatur, distincte cognoscere volumus, indeque oblatam Nobis occasionem amplexi sumus nonnulla statuendi & ordinandi, quae his Nostris Litteris perpetuae legis vim habiturus ediceret & promulgare delibaverimus, quaque in magnam earundem Communitarum emolumentum, omniumque adeo & singulorum Ecclesiae Romanae in temporalibus subditorum levamen & utilitatem cessura fore certo confidimus.

Sane felix recordationis Praedecessor Noster Clemens Papa VIII. ut singularium ejusdem Ditionis Ecclesiasticae Communitarum Bona & redditus, ea, quae decet, fide & cura, utiliter, & provide administrarentur, praeviditque abusus tollerentur, qui in publicum & commune damnum irrepisse tunc temporis agnoscebantur, per suam perpetua vulturam Constitutionem datam in Monte Quirinali Anno Incarnationis Dominicae Millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Decimo octavo Kalendas Septembris, quae incipit = Pro commissa, = complura sapienter praescripsit, an uniuscujusque Civitatis, Terrae, Oppidi Castri, & Locis gubernatoribus, Magistratibus, & Officialibus, observanda, quorum executioni non solum ordinarios Apostolicae Sedis Ministros, tam in Romana Curia & Urbe, quem in iisdem Provinciis & Locis jurisdictionem exercentes, advigilare voluit & mandavit; verum etiam peculiarem Congregationem trium Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium ab ipso deputatorum praecipuo studio instare praecipit: Ad quem effectum, per alias suas Litteras in forma Brevis die trigesima sequentis Mensis Octobris editas, quarum initium est = Cum per Constitutionem = iisdem Cardinalibus nonnullas facultates concessit; quibus suffulti, certas appellationem atque recursuum causas, necnon Exemptionum seu Immunitatum, ac Remissionum, sive Desalcationum, aliasque hujusmodi Communitarum & Universitatum controversias activas atque passivas, etiam judicialem methodo non servata, cognoscere, ac definire, & ut earundem credita exigenter, expeditissima ratione providere possent; quae latius in dicta praefati Clementis Praedecessoris Constitutione, & subsequenti hujusmodi Litteris continentur.

Postmodum vero similis memoriae Praedecessor quoque Noster Paulus Papa V. per suas sub Anno Piscatoris die quarta Junii Anno Millesimo sexcentesimo quinquagesimo editas Litteras, duplicato numero Cardinalium pro dictae Constitutionis executione, re- doque & utili earundem Communitarum regimine deputatorum, eisdem concessit, ut, pro faciliiori negotiorum ipsius commissorum expeditione, aliquos Praefatos, ut alias Personas jurisprudentia praeditas, & Roma-

Paulus IV. didam Congreg. quoad Personarum numerum & facultates ampliat.

stabilitatem Sanctae Catholicae Religionis in suis Regionibus; si id necessitas (quod non credimus) postulet, atque Maronitarum originem a S. Abbate Marone propagatam; his, inquam, praetermissis, id unum reponimus, quod nempe; etiam veritati consentanea videantur, quae narrat Eutychieus, aliud inde nequit inferri, nisi duos Abbates Marones extitisse Sanctum unum, alterum haereticum. Porro cum ejusdem nominis appellatio non evincat, Sanctum fuisse haereticum, aut haereticum Sanctum, neque etiam cultum exhibitum Sancto, praestitum etiam, aut praeribi haereticis; inde manifeste consequitur, Venerabilem Fratrem Patriarcham Cyrillum antecedentem Beato Abbati Maroni Cultum, non solum suae auctoritatis limites excessisse, verum etiam se irreligiosum praestitisse adversus hominem, qui tot jam saeculis inter Sanctos habitus est, ad cujus etiam Cultum publicum promovendum non desisterunt Romani Pontifices populos allicere, Indulgentias superius commemoratas impertiendo.

Paulo ante dictum est, quod, etiam si concedatur, verum esse quod refert Eutychieus, aliud exinde non sequitur, nisi duos Abbates Marones, Sanctum unum, haereticum alterum extitisse. Haereticus ille erit, de quo ipse loquitur, quique, ipso teste, vixit tempore Mauritii Imperatoris vita fundi, quod indicatum jam est, anno DCII. At Sanctus, ille est, qui vixit, Imperium gerente Arcadio, qui ab anno CCCXCIII. usque ad annum CCCCVIII. principatum obtinuit; atque ejus vitam scriptis complexus est Theodoretus Scriptor coevalis non exiguae auctoritatis. Affirmavimus ejusdem nominis appellationem causam non esse, cur Sanctus haereticus exillat, aut haereticus Sanctus, vel cur honor Sancto habitus, traditus haereticis intelligatur; atque haec propositio adeo naturae lumine perspicua est, ut confirmacionibus non egeat. Itaque solummodo indicabimus, exemplam confusoris unius, & alterius Abbatis Maronis unicum & singulare nequaquam esse, cum duo pariter Raymundi Iulii, duo Johannes Cantii extiterint, de quibus proluxius verba fecimus in nostro Opere de Canonizatione Sanctorum. Ex Raymundis unus martyrii fama praedicatur; at non alter, qui infelicem vitam, ac mortem sortitus est. Unus pariter Johannes Cantius Beati nomine insignitur, & approbatione Apostolicae Sedis publica gaudet veneratione; alter veluti haereticus execratur. Quamobrem manifeste apparent irreligiosum conatus Ven. Fratris Patriarchae Cyrilli, qui sub specie interdicendi Cultum Maroni haereticum, quem nominat Eutychieus, revera ademit Maroni Catholico, de quo mentionem facit Theodoretus, quandoquidem Sancta Sedes in suis confessionibus unice semper intellexit colere Beatum illum Abbatem Maronem; de quo scribit Theodoretus, idemque ut ab aliis colebatur, praescripsit. Idque liquido constat ex his, quae superius a Pontifice Clemente VIII. peracta esse commemoravimus. Tuum erit omnia enunciare Congregationi, atque necessarias, easque opportunas facultates accipere, atque de ejusdem, nostroque etiam mandato Litteras dare Ven. Fratri Patriarchae Cyrillo, ut ea revocet, quae patravit, neque audeat publica veneratione Beatum Abbatem Maronem privare nec discordias ferere Graeco-Melchitis inter, & Maronitas. Quod si consentaneum judicabitur hanc Epistolam, quam tibi dedimus, ad ipsum mittere, ut, certior fiat de nostra voluntate, id praestare liberum tibi erit: Nos interim Apostolicam Benedictionem tibi impertimur.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem die 28. Septembris 1753. Pontificatus Nostri Anno Decimo quarto.

Paulus IV. didam Congreg. quoad Personarum numerum & facultates ampliat.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem die 28. Septembris 1753. Pontificatus Nostri Anno Decimo quarto.

Paulus IV. didam Congreg. quoad Personarum numerum & facultates ampliat.

Romano Pontifice pro tempore approbandas, in eorum Consultores adhibere, necnon aliquem ex illis, seu alium idoneum eis benevisum, in eorum Congregationis Secretarium deputare possent; Eisdemque, ut omnes & quascumque didarum Communitarum causas, tam Civiles, quam Criminales, & Mixtas, per se vel alios ab eis subdelegandos, audire, discutere, & terminare valerent, amplissimas facultates impertitum fuit; Quas tamen deinde per alias similes Litteras datas die vigesima tertia Novembris Anno Millesimo sexcentesimo septimi ita declaravit, & intelligi voluit, ut eas solummodo, & non alias causas Civiles, Criminales, & Mixtas, tam active, quam passive ad Communitates & Universitates hujusmodi pertinentes, ut praesertim, audire, discutere, & expedire, ac etiam a quibusvis Judicibus resumere & avocare possent, quae ad redditus & proventus (non tamen malefactorum) ad illas quomodolibet spectantes, aut rationum seu computorum redditiones, etiam ratione administrationis Annuae seu Abundantiae, & quorumcumque aliorum bonorum earundem Communitarum & Universitatum, quomodocumque & qualitercumque pertinerent; decernens, eos omnibus & singulis facultatibus in dictis prioribus Litteris, ut praesertim, illis concessis, in hujusmodi Causis atque negotiis dumtaxat, & circa ea, ac uti posse & valere, atque irritum & inane quicquid secus attentari contingeret. Ceterum quum alias Sanctae Memoriae Praedecessor quoque Noster Sixtus Papa V. inter alias Cardinalium Congregationes a se institutas, unam etiam pro sublevandis gravaminibus Status Ecclesiastici creasset, ac deputasset, factis opportune factum fuisse apparet, ut illius Congregationis munera & facultates recentiori huic Congregationi super Bono Regimine Communitarum ejusdem Status Ecclesiasticae deputatae, adjungerentur, & ab ea exercerentur.

Verum primae hujusmodi Congregationis forma, labentibus temporibus, non parum immutata esse dignoscitur. Nam & Cardinalium numerum antea definitum, nunc prudenti Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio, augeri & minui saepe contingit: Quae inter eos, quum antea nullus Praefecti nomen & officium obtineret, sed quae totius Congregationis nomine expediebantur Litterae, Edicta, atque Mandata, per Cardinalem olim totius Pontificis Ditionis generalem Administratum, deinde vero per Secretarium Status nuncupatum, subscribi & promulgari solerent; nunc unus e Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus eisdem Congregationis Praefectus a Romano Pontifice eligitur, & constituitur, ex quo felix recordationis Praedecessor pariter Noster Clemens Papa Undecimus Pontificatus sui primordio, bonae memoriae Josephum Renatum, dum viveret, ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Imperialis nuncupatum illius Praefectum creavit, compluribus ei attribuit facultatibus, quas in Scheda die quarta Maji Anno Millesimo septingentesimo primi Chirographo suo subscripta distincte expressit, quaeque deinde similis memoriae Dominicus etiam dum viveret Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Riviera nuncupatus, illius in Praefectura hujusmodi successora pie recordationis Decessore Nostro Clemente Papa Duodecimo electus, obtinuit, & pariter exercuit. Quare complura didarum Communitarum & Universitatum negotia, praesertim oeconomica, quae primitus ab universis didorum Cardinalium Congregationis iudicio pendebant, nunc ab eodem Cardinale Praefecto expediuntur, nonnulla quidem ipsius peculiari providentia, pleraque vero cum consilio & suffragio Praelatorum eisdem Congregationi, ut supra innumus, ex Pauli Quinti ordinatione, adjunctorum. Hi autem antea pauciores, nunc ad duodenarium numerum aucti, quum Consultorum munere initio fungerentur, dum causa atque negotia in ipsa Congregatione discutenda, a Cardinalibus ipsis proponebantur, & privative definitabantur, a multo jam tempore definitivum suffragium in omnibus obtinere dignoscuntur, ipsaque causas atque negotia, juxta certam inter eos factam Regionum atque Locorum Status Ecclesiastici divisionem, partem ipsi iudicant, & expediunt, partim in eadem Congregatione proponunt; unde & Ponentes ipsius Congregationis appellantur. Secretarius vero non ea solum officia & munera exercet, quae de

Paulus IV. didam Congreg. quoad Personarum numerum & facultates ampliat.

sui natura sub hujusmodi denominatione comprehenduntur, sed praeter alia multa ad oeconomicum didarum Communitarum & Universitatum regimen pertinentia, & Ordinarii Judicis partes exercet in Causis, quae vel in prima, vel in secunda Instantia, ad eisdem Congregationis iudicium deferuntur, ac etiam circa earum cursum atque progressum opportune decernit, & in reliquis omnibus ad ipsam Congregationem spectantibus definitivi suffragii juxta pariter obtinet. Denique ipsa etiam methodus, pro recta bonorum atque reddituum didarum Communitarum administratione & erogatione, in praefata Clementis VIII. Constitutione praescripta, quum lapsu temporis ad intentionem finem assequendum non undequaque sufficiens commota fuerit, in aliam ad id magis idoneam & opportunam commutata fuit.

Quae omnia licet cum magna didarum Communitarum, atque adeo totius Ecclesiasticae Status utilitate excogitata fuisse, & re ipsa exerceri non ambigamus; quum tamen pleraque ex illis, propterea quod Apostolicae Auctoritatis praesidio munita non essent; novis subinde mutationibus interverti posse profpiceremus, nonnulla vero, utpote diversis temporibus, pro rerum & casuum necessitate, in usum induta, vel inter se minus apte constare, vel cum universo Republicae sistemate, & praesertim Judiciorum ordine, nequaquam congruere censeremus: Hinc maxime opportuno judicantes de omnibus ad ipsam Congregationis Cardinalium, ejusque Praefecti, necnon Officialium, ac Ministrorum Officia, jurisdictionem, & auctoritatem, earumque exercitium pertinentibus, prout etiam de Fundis atque redditibus illius dispositioni subiectis, & de illorum administratione & erogatione, pleniorum & magis distinctam Nobis notitiam comparare; per nostrum speciale Chirographum die undecima Novembris elapsi Anno millesimo septingentesimo secundi subscriptum, Dilectos Filios Magistros Aloyium Mariam Torregianum Protonotarium Apostolicum, alterius Congregationis Cardinalium super Consultationibus ejusdem Status Nostri Ecclesiasticae Secretarium, & Petrum Paulum de Comitibus Utriusque Signaturae Nostrae Referendarium, ac Secretarium ipsiusmet Congregationis super Gravaminibus sublevandis, & Bono Regimine praedicti Status, necnon Alexandrum Belmonte Intimum Cubicularium Nostrum, de quorum diligentia, experientia, ac zelo, confidemus Nobis esse merito censimus, Apostolicos Visitatores deputavimus, ad hoc ut praedictis rebus omnibus diligenter cognitis atque perspectis, quaecumque ab ipsis animadversa fuissent, quaeque aut perpetua Auctoritatis Nostrae confirmatione stabilienda, aut respective ad meliorem formam reducenda censerent, ad Nos exacte referrent. Cumque hi inuncto sibi muneri plene & laudabiliter satisfecerint, Nosque omnia per eosdem Nobis exposita mature perpenderitimus, auditis etiam super his aliis doctrina & rerum usu praestantibus Viris, nonnulla primum, quae ad praedictarum Communitarum levamen & utilitatem magni momenti esse dudimus, statim decernere & effectu complere non omisimus. Nunc autem universum ejusdem Congregationis statum firmare, ac immutabilem agenda rationem in ea perpetuo custodendam praescribere volentes, in praescriptas Leges & Ordinationes praesentium Litterarum tenore serimus, statuimus, & Apostolica Auctoritate sancimus.

Primum itaque invecdam jamdudum, ut praesertim, & nunc actu vigentem ejusdem Congregationis formam, atque constitutionem, auctoritate Status Nostri, & earundem praesentium tenore perpetuo confirmamus & ratam habemus; ut scilicet ipsa Congregatio ex competenti Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium numero constet, quos Romanus Pontifex pro tempore eidem adscripserit, & quorum unus ab ipso Pontifice specialiter electus & deputatus, Praefecti officium & nomen gerat; Ponentes autem sint numero duodecim, ex ordine Praelatorum Romanae Curiae, non secus ac ipsius Congregationis Secretarius, ab eodem Pontifice pro tempore eligendi: Utque hi omnes & singuli, tam communiter, quam divisim, ea respective officia & munera exerceant, hisdemque jurebus, facultatibus, honoribus, praerogativis, & emolumentis, quibus ad hunc diem uti, frui, & gaudere consueverunt, praeterquam

Primum itaque invecdam jamdudum, ut praesertim, & nunc actu vigentem ejusdem Congregationis formam, atque constitutionem, auctoritate Status Nostri, & earundem praesentium tenore perpetuo confirmamus & ratam habemus; ut scilicet ipsa Congregatio ex competenti Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium numero constet, quos Romanus Pontifex pro tempore eidem adscripserit, & quorum unus ab ipso Pontifice specialiter electus & deputatus, Praefecti officium & nomen gerat; Ponentes autem sint numero duodecim, ex ordine Praelatorum Romanae Curiae, non secus ac ipsius Congregationis Secretarius, ab eodem Pontifice pro tempore eligendi: Utque hi omnes & singuli, tam communiter, quam divisim, ea respective officia & munera exerceant, hisdemque jurebus, facultatibus, honoribus, praerogativis, & emolumentis, quibus ad hunc diem uti, frui, & gaudere consueverunt, praeterquam

Primum itaque invecdam jamdudum, ut praesertim, & nunc actu vigentem ejusdem Congregationis formam, atque constitutionem, auctoritate Status Nostri, & earundem praesentium tenore perpetuo confirmamus & ratam habemus; ut scilicet ipsa Congregatio ex competenti Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium numero constet, quos Romanus Pontifex pro tempore eidem adscripserit, & quorum unus ab ipso Pontifice specialiter electus & deputatus, Praefecti officium & nomen gerat; Ponentes autem sint numero duodecim, ex ordine Praelatorum Romanae Curiae, non secus ac ipsius Congregationis Secretarius, ab eodem Pontifice pro tempore eligendi: Utque hi omnes & singuli, tam communiter, quam divisim, ea respective officia & munera exerceant, hisdemque jurebus, facultatibus, honoribus, praerogativis, & emolumentis, quibus ad hunc diem uti, frui, & gaudere consueverunt, praeterquam

Immutatus quoque est methodus Oeconomici Communitarum regimini.

Ideo Pont. super dictae Congreg. jurisdictionem & auctoritatem, prout etiam de Fundis atque redditibus illius dispositioni subiectis, & de illorum administratione & erogatione, pleniorum & magis distinctam Nobis notitiam comparare; per nostrum speciale Chirographum die undecima Novembris elapsi Anno millesimo septingentesimo secundi subscriptum, Dilectos Filios Magistros Aloyium Mariam Torregianum Protonotarium Apostolicum, alterius Congregationis Cardinalium super Consultationibus ejusdem Status Nostri Ecclesiasticae Secretarium, & Petrum Paulum de Comitibus Utriusque Signaturae Nostrae Referendarium, ac Secretarium ipsiusmet Congregationis super Gravaminibus sublevandis, & Bono Regimine praedicti Status, necnon Alexandrum Belmonte Intimum Cubicularium Nostrum, de quorum diligentia, experientia, ac zelo, confidemus Nobis esse merito censimus, Apostolicos Visitatores deputavimus, ad hoc ut praedictis rebus omnibus diligenter cognitis atque perspectis, quaecumque ab ipsis animadversa fuissent, quaeque aut perpetua Auctoritatis Nostrae confirmatione stabilienda, aut respective ad meliorem formam reducenda censerent, ad Nos exacte referrent. Cumque hi inuncto sibi muneri plene & laudabiliter satisfecerint, Nosque omnia per eosdem Nobis exposita mature perpenderitimus, auditis etiam super his aliis doctrina & rerum usu praestantibus Viris, nonnulla primum, quae ad praedictarum Communitarum levamen & utilitatem magni momenti esse dudimus, statim decernere & effectu complere non omisimus. Nunc autem universum ejusdem Congregationis statum firmare, ac immutabilem agenda rationem in ea perpetuo custodendam praescribere volentes, in praescriptas Leges & Ordinationes praesentium Litterarum tenore serimus, statuimus, & Apostolica Auctoritate sancimus.

Accepta omnium relatione, sive ad Communitarum levamen statim exequitur.

Reliqua per praesentes Litteras, & decernere intendit.

Confirmat hodiernum Status Congreg. ejusque Praefecti, & Officio, munita & emolumentis.

ANNO 1753.

in iis, quae praesentium Litterarum tenori, Notarumque Decretis atque Declarationibus inferius subiungendis adveniant competita fuerint, in posterum quoque utantur, fruantur, & gaudeant, perinde ac si omnia & singula huiusmodi munera, & iura, aliaque praesentia, ex Apostolicis Praedecessorum Nostrorum Ordinationibus & concessionibus obtinissent. Nos enim laudabilibus eiusdem Congregationibus statutis, usibus, sillis, & consuetudinibus, quae ipsis praesentibus non adveniant, Apostolica confirmationis Nostre robur adiciamus; ac etiam illa immutandi, & nova illorum loco faciendi, condendi, & edendi, quae tamen Apostolicis Constitutionibus, & praesentium tenori contraria non sint, quoties pro meliori rerum ordine, & ad propositum publicae utilitatis fructum certius assequendum, ita expedire in Domino iudicatum fuerit, plenam & liberam eidem Congregationi facultatem & auctoritatem tribuimus & impertimur.

§. 6. Quoniam vero duplex est rerum genus, in quo Congregationis eiusdem labores, & studia occupantur; unum videlicet, atque praecipuum, quod pertinet ad economicum regimen Communitatum & Universitatum praedictae Ditionis Ecclesiae; alterum vero, quod spectat ad iudicalem cognitionem atque definitionem causarum cum eodem Oeconomico regimine connexionem habentium; Nos circa utrumque nonnulla opportuna & ex ordine praescribere volentes; Hoc primo laudamus & approbamus, ut quoniam non omnia economica dicuntur Communitatum negotia tam gravis momenti esse solent, ut Generalis Congregationis Cardinalium atque Pontificum iudicio sint necessario subicienda; neque id semper sine magno incommodo, ac plurium negotiorum huiusmodi praesidio, ac dilacione, re ipsa fieri possit; idcirco mos ille, qui ab initio currentis saeculi inductus fuisse dignoscitur, in posterum quoque retineatur, ut singulis Hebdomadis, quibus Generalis Congregatio praedicta in Palatio Pontificio non adunatur, Congregatio Particularis a Praelatis Pontificis & Secretario habeatur coram solo Cardinali Praefecto, seu alio illius vices pro tempore obeunte; in eaque omnia & singula economica dicuntur Communitatum negotia tunc pendenda, (quae tamen non sint de maioribus, quorum cognitionem & resolutionem praedictae Congregationi Generali private, ut infra, reservatum esse volumus, & decernimus,) a singulis respective Pontibus referantur, exquisitissime omnium interseferentium sententiae atque iustitiae, discutiantur, & prout major illorum pars iudicaverit, resolvantur & expediatur. Nos enim huiusmodi resolutiones atque Decreta, quae circa praemissa a Cardinali Praefecto, seu alio illius vices obeunte, de huiusmodi Particularis Congregationis Voto, expediatur, eandem vim & auctoritatem habere, usque perinde obtemperandum fore statuimus, ac si in Congregatione Generali captae & efformatae, seu condita & edita fuissent. Quin etiam eidem Cardinali Praefecto, in occurrentibus casibus, qui praesentibus indigeant providentia, si periculum in mora subesse dignoscatur, ut ipse, (reservata eidem Congregationi, juxta negotii naturam, ipsius cognitione & definitione) interim auditis ipsius Congregationis Secretario, necnon Ponente illius Civitatis, seu Locum, ad quem res pertinet, opportuna quaecumque ordinationes & providentias, per eundem Pontem, aut Secretarium deinde in proxima Generali Congregatione referendas, eiusdem Congregationis nomine interponere possit & valeat, liberam facultatem competere volumus & statuimus.

§. 7. Graviora autem negotia ad economicum regimen dicuntur Communitatum & Universitatum spectantia, quae dictae Generalis Congregationis examinationi & iudicio private reservanda iudicavimus, serventur, ea primum esse & ceteri decernimus, super quibus Generalia quaecumque Decreta, edita & Ordinationes, in Universa Ditione Ecclesiae, seu in aliqua ex ipsis Ditionis Provinciis vim habitura, concedere & promulgare opportunum pro tempore

visum fuerit. Quorum videlicet publicationi & executioni quum Nobis & Romani Pontificis pro tempore existentis auctoritas accedere necessario debeant, Nos tunc assensum Nostrum oportune praestebimus, quum in praedicta Generali Congregatione rem omnem mature discussam, & Cardin. simul, ac Praelatorum sententia comprobata fuisse intelligemus.

§. 8. Porro huiusmodi Generalium Ordinationum, & Decretorum obiectum illud praesertim, ad rectam Communitatum, earumque reddituum administrationem, gravissimum haberi volumus, & enixe commendamus, quod pertinet ad rationes dari & accepti, Tabellas vulgo nuncupatas, ab earumdem Communitatum Officialibus & Ministris exactissime conficiendas, & satis temporibus invariabiliter ad Urbem transmittendas; eisque Congregationis examini subiciendas; ne scilicet aliquibus ex iis Communitatibus, quae dictae Congregationi subiectae sunt, liberum sit ab huiusmodi transmissione se eximere, eamve ultra praesentem tempus indebitè differre; neve earum Administratores ullo modo valeant exactas reddituum atque reddituum summas minores vero describere, aut falsas, seu majores, quam revera fuerint, expensas in dati Tabulas referre. Quam quidem in rem ipsa Congregatio opportuno videbitur, quid praescribendum generaliter sit, & quae documenta & probationes, pro dignoscenda vera reddituum & expensarum quantitate, aut singularum Provinciarum, Civitatum, Locorumque Redditiis exhibenda, aut ad Urbem ipsam censat transmittenda.

§. 9. Hujus autem diligentiae fructus praecipuus is erit, ut comparatis inter se reddituum & expensarum verioribus summis, quidquid apparbit in singularum Communitatum & Universitatum avarario superesse debere, ab Exactorum, seu Depositariorum manibus sine mora recuperatum, & in aliquo Monte Pietatis, ad ipsius Congregationis dispositionem, (excepta congrua summa pro minoribus occurrentibus expensis earumdem Communitatum & Universitatum usus relinqui solita) integre depositum, vel in extinctionem aeris alieni ab illis Communitatibus ante contractum, vel alias in earumdem Communitatum utilitatem, aut levamen, sub eiusdem Congregationis directione, provide orgetur. Neque enim ulla extraordinariae expensas, praesertim graviores, ut pura Viarum, Aquaeductuum, Pontium, aliorumque publicorum Aedificiorum, & generaliter eas, pro quibus expendis novum debitum contrahendum, aut aliquod impositionis, seu collectae genus institutum, vel vetus augendum fuerit, sine praevio eiusdem Congregationis Generalis examine & permisso, & praedictis Communitatibus & Universitatibus suscipi, fierique posse, volumus & decernimus. Ubi autem nec res alienum dissolvendum adsit, nec utile aliquid, aut necessarium opus publico sumptu conficiendum proponatur, eiusdem Congregationis officium erit, ex laudati etiam Sixti V. Praedecessoris mente, sublatis opportune collectis, oneribus, & gravaminibus, quibus huiusmodi Universitatum Homines diversis rationibus ad contribuendas in publicum pecunias adiungunt, earumdem Communitatum levamini, & Populorum felicitati consulere. Quae in re hunc maxime ordinem servati aequum erit, ut quae onera in exactione plus incommodi secum afferant, aut exacta in causis minus utiles expenduntur, ea primum omnium aboleantur, aut minuantur. Et quidem peculiari studio eidem Congregationi Generali hanc curam injungimus, ut ubicumque, & quamprimum id fieri poterit, gravamina illa de medio tollantur, quae intantum externumque commercium per provincias, & Loca Ditionis Nostre Ecclesiae quoquo modo praepediunt, aut difficilem reddunt, pedagia nimirum, portoria, aliaque impositionum genera, quae in transitu, ingressu, aut egressu mercium hic illic exiguntur; quibus dum singulae Communitates, earumque Homines, invicem praegravantur, universi demum Status Ecclesiae robur, necessario commercio languente, sensim interire

PONT. A. XIV.

Ex maxime, quae pertinet ad exactam Tabellarum coactionem & transmissio-

Nec non fuerint praerogativa pecuniarum communitatum.

Extraordinariae expensas, quae licentia Congreg. Generalium fieri debent.

Nec autem Communitatum levamen ei provide intercedat.

ANNO 1753.

neceesse est. Neque minori studio eam partem economici regiminis dictae Congregatio commendatam sibi esse noverit, quae spectat ad tuendam, augendamque Terrarum culturam, & ad Artes, & Opificia in opportunis Regionibus & Locis excitanda, tuenda, atque amplificanda; ut omnium rerum, quae ad vitae sustentationem, & commodum, cultumque pertinent, necessaria copia suppetat in ipso Ditionis Ecclesiae sinu, cuius Terrarum ubertas, & Incolarum frequentia, Divinae largitatis munere, perspicua est, & prope singularis; quae sane ex recte instituta publicorum onerum impositione, & distributione, plurimum incrementi capere posse non ambigitur.

§. 10. Quoties autem unius ut plurimum Communitatum res postulare videantur, ut Praelatus aliquis, seu alia idonea persona, ad illius, earumve visitationem peragendam mittatur; huiusmodi Visitatoris deputatio, dictae Congregationis Generalis arbitrio, ejusque speciali Decreto fieri debebit; nec alia eidem Visitatori auctoritas tribuenda erit, quam ut statum economicum huiusmodi Communitatum diligenter scrutetur, & quidquid circa ipsa cognoverit, & animadversione dignum censuerit, scripto adnotatum, & apte digestum, id ipsam Congregationem referat; Haec autem, omnibus mature perpensis; opportuna quaque resolutiones capiet, eaque Decreta edot, quae ad earumdem Communitatum levamen, & utilitatem, seu ad economicum illarum regiminis reformationem, magis expedire in Domino iudicabit.

§. 11. Denique quidquid majoris momenti, ad providendam, rectamque dicuntur Communitatum & Universitatum, earumque bonorum administrationem, statum pro tempore occurrerit, omniaque negotia economica, quae juxta commune prudentem aestimationem, inter graviora referri possunt; eiusdem Congregationis Generalis iudicio, & auctoritati subiciamus, & private reservamus.

§. 12. Quae quoniam praecipua Praelatorum Pontificum opera ac diligentia praeparari, & explanari debent, ut iam de horum officii muneribusque agamus, hoc primum volumus atque statuimus, ut sublata praesenti, quae inter ipsos obtinet Provinciarum, Civitatum, atque Locorum divisione, nova partitio fiat omnium Ditionis Ecclesiae Communitatum & Universitatum eidem Congregationi subiectarum, in duodecim portiones, quarum unaquaeque continens Civitates & Communitates contineat unius ejusdemque Regionis, seu Tractus praedictae Ditionis, servata, quantum fieri poterit, civili Provinciarum divisione, & congrua inter ipsas portiones aequalitate; singulae autem portiones huiusmodi singulis Pontibus assignentur, ut uniusquisque eorum circa economica negotia Civitatum, Terrarum, atque Locorum in designata sibi Provincia seu Portione existentium peculiariter occupetur, non solum prout haec ab ipsis Pontibus fieri consuevit, sed etiam in aliis rebus, quae Nos per praesentes iisdem committimus & demandamus.

§. 13. Volumus nimirum, ut singularum Communitatum Tabellae, quarum omnium revisionis onus hucusque a solo praedictae Congregationis Secretario, una cum ejusdem Ratiocinatoris sustinebatur, in posterum ab eo Ponente, una cum Ratiocinatore huiusmodi, revideatur & examinetur, in cuius respective Districtu, seu Pontia, aut Divisione, Communitates ipsae continebantur; ita videlicet, ut quaecumque ab ipsis notata digna observabuntur, quaeque Decreta super ipsis efformanda iudicabunt, omnia referant ad Congregationem particularem, cuius erit rem totam communi suffragio definire, aut, juxta negotii gravitatem, ad Congregationis Generalis iudicium deferre. Ut autem ab omnibus & singulis Communitatibus Tabellae huiusmodi debitis temporibus transmittantur, utque Decreta super ipsis condita, aliaque per dictam Congregationem edita & promulgata, debite executioni demandentur, in earumdem Pontium cura, & diligentia praecipue positum erit; quibus idcirco injungimus, ut frequentius Litteris ad Civitatum & Locorum Rectores & Magistratus, ubi opus fuerit, conscriptis, de praedictis omnibus certiores fieri curent, & sique

Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. IV.

Communitates in Tabellarum transmissio contumaciter morose fuerint, si quae impedimenta generalium Legum observationi, aut peculiarium Decretorum implemento alicubi obstare, & praesertim si Locorum Dominos, seu Barones, ab onerum Cameralium, siquorunque ipsis incumbentium solutione indebite se eximere conpererint, haec omnia, etiam nemine recurrente, & ex officio, ad eisdem Congregationis Particularis notitiam perferre, vel ei in memoriam revocare non omittant: Proterea eidem perpendendum exponant statum economicum earum Communitatum, quae vel ere alieno, vel annuis dispendiis ultra vires praemuntur, vel redditibus & preventibus supra expensarum necessitatem abundant, ut illarum respective levamini, aut majori utilitati opportune provideri valeat. Cum autem definitivae resolutiones quoad complura ex huiusmodi negotiis, in Generali demum Congregatione, ut supra statum, capiendae sint, hinc maxime opportunum censemus, ut singuli Pontes praedicti, audita super negotiis, a se propositis dictae Congregationis Particularis sententia, eandem in scriptis redigant, & ad Cardinales in proxima Generali Congregatione suffragium laturos: pro eorum animi instructione, tempelive transmittant Super quorum omnium implemento Nos Cardinali pro tempore ejusdem Congregationis Praefecto diligenter advigilandum injungimus & expresse demandamus.

§. 14. Ceterum quorum nonnulli redditus, ac proventus, ex diversis Romanorum Pontificum concessionibus, ejusdem Congregationis administrationi commissi fuerint, iidemque, prout etiam Capitalia quaedam ex ipsis comparata, eorumque fructus, sub praedicti Cardinalis Praefecti directione partem in emolumentum Officialium & Ministrorum ipsius Congregationis pro omnium Communitatum utilitate laborantium, nec non eorum, qui singularum Civitatum, Terrarum, atque Locorum Agentes, seu negotiorum Gestores appellantur, partim in earumdem Communitatum levamen & commoda diligenter & provide impendi consueverint; Nos eidem Cardinali Praefecto eandem curam, & directionis auctoritatem confirmamus; Ducententes, huiusmodi summas in eas tantummodo causas erogari debere; pro quibus in primave earum constitutione & assignatione destinatae fuerunt; nisi alter a Nobis, & Successoribus Nostri dispositum, & in singulis occurrentibus casibus per specialia Chirographa demandatum fuerit: Officia vero dicorum Agentium, seu negotiorum Gestorum, quorum primum illam vacare contigerit, a singulis respective Civitatibus, & Communitatibus, cum iisdem tamen emolumentis, & non aliis, in personas sibi beneficas conferenda esse; Ac demum Taxam super Communitatibus intra districtum Urbis consistentibus impostam, pro Satellitum, seu Birrariarum, ut vocantur, ut ad eam iterum quantitatem, praevio praedictae Congregationis Generalis examine, reducendam esse, quae summam in id annuatim erogari solitam magnopere non excedat.

§. 15. Reliquam est, ut ad iudicariam potestatem ejusdem Congregationis, & ad illius exercendam methodum, oculos convertamus, quum enim huiusmodi auctoritas certis limitibus circumscripta, jam usque absuper Communitatibus, ut supereminantibus, & in superioribus Pontificum mens fuisse dignoscatur, ut hae praestitui limites huiusmodi ab illa, seu a iudicibus ab ea deputatis, minime transcenderentur, ut ex Decretis & Reformationibus per felicis recordationis Praedecessores nostros Innocentium XI. & Innocentium XII. ad Casus in saepe venisse accepimus, ut vel de consensu partium, vel ob praesentem causarum connexionem, aliiive de causis, ipsa Congregatio, ejusque Cardinalis Praefectus, ac Secretarius, alique Praelati Pontenes, & Iudices subdelegati, in controversis illius pertinentiam, & in ius judicialiter, etiam ad appellationem, & in appellationem processerint, quod quum in recti ordinis constituti Curiae, Nostre sistematice perturbationem vertere dignoscatur, Nos dicta auctoritate Apostolica, & earumdem praesentium tenore, praedictas Pauli V. &

Confirmat omnes eorum facultates & iura, quae praesentibus adveniant.

Duplex genus rerum ad Congregationem spectans, Oeconomicum & iudiciale.

Facultates Congregationis Particularis spectant Oeconomicas & iudiciales.

Merchodius in hadem festiva.

Facultates Cardinali Praefecto in casibus urgentibus, salvo auctoritate Congregationis.

Cetera gravia negotia ad economicum regimen dicuntur Communitatum & Universitatum spectantia, quae dictae Generalis Congregationis examinationi & iudicio private reservanda iudicavimus, serventur, ea primum esse & ceteri decernimus, super quibus Generalia quaecumque Decreta, edita & Ordinationes, in Universa Ditione Ecclesiae, seu in aliqua ex ipsis Ditionis Provinciis vim habitura, concedere & promulgare opportunum pro tempore

Agentes Communitatum eorum arbitrio in eligantur.

Reductio hae Taxae pro uti-filia Satellitum, ut supereminantibus Districtibus Urbis impostae, ut hae praestitui limites huiusmodi ab illa, seu a iudicibus ab ea deputatis, minime transcenderentur, ut ex Decretis & Reformationibus per felicis recordationis Praedecessores nostros Innocentium XI. & Innocentium XII. ad Casus in saepe venisse accepimus, ut vel de consensu partium, vel ob praesentem causarum connexionem, aliiive de causis, ipsa Congregatio, ejusque Cardinalis Praefectus, ac Secretarius, alique Praelati Pontenes, & Iudices subdelegati, in controversis illius pertinentiam, & in ius judicialiter, etiam ad appellationem, & in appellationem processerint, quod quum in recti ordinis constituti Curiae, Nostre sistematice perturbationem vertere dignoscatur, Nos dicta auctoritate Apostolica, & earumdem praesentium tenore, praedictas Pauli V. &

A. 1755.

Innocentii XI. ac Innocentii XIII. Prædecessorum, Nosque Constitutiones, & Reformationes iterum confirmantes, & innovantes, eidem Congregationi, ejusque Præfecto, ac Secretario, & Ponentibus, aliisque Judicibus, si qui sint ex illius delegatione jus quodcumque, que & ubicunque dicentibus, districte inhibemus, ne ullas alias causas civiles, criminales, aut mixtas, præter eas, quæ in dictis Constitutionibus, & Reformationibus, ejusdem Congregationis cognitioni & iudicio relinquuntur, quæque distinctis præsentibus nostris Litteris mox exprimentur, in prima, aut in qualibet ulteriori instantia cognoscendas assument, seu in ipsis judicialiter quocumque procedere; etiam de consensu partium expresso aut tacito; aut prorogate jurisdictionis obtentu, sive ex eo, quod in ipsis agatur de interesse dictarum Communitatum activo, aut passivo, se dictarum Communitatum connexionem habeant cum aliis causis coram ipsa Congregatione, ejusque Præfecto, aliisque Judicibus, legitime introductis, & actu pendentes; multoque minus super earum pertinentia decernere, irritum, & inane decernimus, quidquid in posterum in hujusmodi causis, contra præsentis Decreti Nostri, tenorem, per illam & illos actum, gestum, decretum, ac definitum, seu mandatum, & executionem fuerit. Quocirca omnes & singulas hujusmodi causas fuerit. Quocirca omnes & singulas hujusmodi causas fuerit. Quocirca omnes & singulas hujusmodi causas fuerit. Quocirca omnes & singulas hujusmodi causas fuerit.

Cum avocacione...

Zozmerna...

I. Causa...

De concessio...

§. 16. Causæ autem, quas dictæ Congregationi, ac respective illius Præfecto, ac Secretario, & Ponentibus, aliisque Judicibus, ejusdem auctoritate, aut nomine, diversimode, ut infra, cognoscendas, definiendasque assignamus, sunt quæ sequuntur, videlicet.

§. 17. Primo: Illæ, in quibus pro parte quarumvis Communitatum & Universitatum eidem Congregationi subjectarum, aut conductarum, & Appaltatorum ab ipsa causam habentium, agitur pro solutione onerum Cameralium, aut illorum, quæ Communitativa appellantur in Tabella descriptorum, adversus eorum debitores quocumque. Et quoniam ad eos archanepelluntur in Tabella descriptorum, adversus eorum debitores quocumque. Et quoniam ad eos archanepelluntur in Tabella descriptorum, adversus eorum debitores quocumque. Et quoniam ad eos archanepelluntur in Tabella descriptorum, adversus eorum debitores quocumque.

§. 18. Quod si debitor aliquis Privilegium exemptionis, quo se contendant ab alicujus ejusmodi Communitatis in quasi possessione reperitur, legem solvendi onus illud ab hujusmodi præsentis Privilegiis, nihil obstat volumus, quominus supradicta ratione adversus eos procedatur ad executionem Manus Regiæ, quacumque inhibitione, appellatione, aut recursu postpositis; & reservata dumtaxat præsentis Privilegii verificatione, ejusque relevantiæ discussione, ad suum congruum iudicium Petitionis Secretariæ in prima instantia coram dictæ Congregationis Secretario, in gradu autem appellationis coram ipsa plena Congregatione, juxta privatam facultatem super his judicandi, per dictos Clementem VIII. & Paulum V. iudicandi, per dictos Clementem VIII. & Paulum V. iudicandi, per dictos Clementem VIII. & Paulum V. iudicandi.

da ratione adversus eos procedatur ad executionem Manus Regiæ, quacumque inhibitione, appellatione, aut recursu postpositis; & reservata dumtaxat præsentis Privilegii verificatione, ejusque relevantiæ discussione, ad suum congruum iudicium Petitionis Secretariæ in prima instantia coram dictæ Congregationis Secretario, in gradu autem appellationis coram ipsa plena Congregatione, juxta privatam facultatem super his judicandi, per dictos Clementem VIII. & Paulum V. iudicandi, per dictos Clementem VIII. & Paulum V. iudicandi, per dictos Clementem VIII. & Paulum V. iudicandi.

§. 19. II illas quoque Causas ad prædictam Congregationem, ejusque Præfectum, Secretarium, aliisque Judices ab ea deputandos spectare decernimus, in quibus ex parte earundem Communitatum, & Universitatum, seu Conductorum, & Appaltatorum ab illis jura sua defamentum, agitur adversus Debitores Canonum, Livellorum, seu fructuum Pensionum Domorum, aliorumve Prætorum Urbanorum, aut Rusticorum, ac cæterarum omnium responsum, & præstationum in supradicta Tabella descriptarum; contra quos pariter, quatenus Communitas in hujusmodi proventuum exigendorum possessione, seu quasi, esse dignoscatur, expedienda erit Manus Regiæ, eaque subscribenda, & exequenda, prout supra; non obstantibus quorumvis iudicium, & Tribunalium, etiam ipsius Congregationis, seu illius Præfecti, aut Secretarii, inhibitionibus, præter signatas a Nobis & Successoribus Nostri, seu Nostri, & illorum Auditoris pro tempore existente, Recursus autem & Appellationes in devolutive dumtaxat, post explicationem solutionem, admitti poterunt. At ubi superioris temporis possessio Communitati non suffragetur, tunc, suspensa Manus Regiæ expeditione & executione, petitio Communitatis, ejusque Appaltatoris in prima instantia coram iudice Locali proponenda, & in prima instantia coram iudice Locali proponenda, & in prima instantia coram iudice Locali proponenda, & in prima instantia coram iudice Locali proponenda.

§. 20. Quæ tamen ita in hoc secundo Causarum genere procedere volumus, & intelligenda esse declaramus, quatenus Communitas in iudicio executivo agat adversus Personam & bona ipsius Debitoris, qui ad contrariæ præstationis solutionem proprie tenetur; non autem contra Tertium per se non obligatum, quippe ante executionem Manus Regiæ, aut in actu ipsius executionis, Inhibitionem aliquam dotalem præsentem, aut satis notam alleget *Causulam Angeli* nuncupatam; Siquidem in his casibus, pro eo quod pertinet ad Bonam, super quibus intentata erat executio, iudicium Causæ non ad Congregationem Boni Regimini spectabit, sed ad iudicem Inhibitionis, apud quem scilicet pro parte Communitatis instandum erit pro ipsius Inhibitionis moderations; quemadmodum alias de anno millesimo septingentesimo decimo octavo per Epistolam Encyclicam ejusdem Congregationis declaratum fuit.

ANNO 1753.

§. 21. III. Illud etiam Causarum genus ad spectanda Congregationis iudicium spectare decernimus, quod circa naturam onerum uniusque Communitatis solvendorum non raro agitari contingit; an scilicet Cameralia, an vero Communitativa, seu mixta sint, & ceteri debeant. Quas quidem Causas, utpote graviores, & de sui natura minime executivas, coram Secretario dictæ Congregationis in prima instantia, deinde vero in gradu appellationis apud plenam Congregationem disceptandas, ac definiendas fore statuimus.

§. 22. IV. Quæcumque Lites, & Controversiæ inter dictarum Communitatum & Universitatum Homines exoriantur super electionibus & deputationibus Camerariorum, sive Exactorum, aut Depositariorum, aliorumque Administratorum pecuniæ publicæ, seu retributarie, vel Olei, aut aliorum generum, quæ pro Populi victu, & sustentatione, aliisque necessitatibus, publico sumptu comparari contingat; Item illæ, quæ in redditionibus rationum hujusmodi Administratorum exurgere possunt, seu quæ adversus eos agitur pro residuis ab eorum manibus recuperandis; Hæc omnes tanquam gravioris momenti, ad Secretarii prædictæ Congregationis iudicium in prima instantia pertinebunt, in ulterioribus autem, ad plenam ipsam Congregationem. Quæ etiam criminaliter procedere potest adversus præfatos Administratores, quatenus de dolo, aut fraude, vel falsitate, sufficientibus indicis concurrentibus, arguantur.

§. 23. V. Denique ad eundem Secretarium in prima instantia, & respective ad plenam Congregationem in gradu appellationis, privative deferri debent Causæ & Lites super Locationibus Bonorum, atque Proventuum dictarum Communitatum, quicumque in præfata Tabella descripti habentur, inter Communitates Locatrices ex una, & Conductores, seu Appaltatores ex altera partibus, seu inter plures Oblatores, aut Conductores hinc inde, pro tempore vertentes; Prout etiam controversiæ super præfatis conventionum responsum atque Pensionum remissionibus, & defalcationibus, ab iisdem Conductoriis, & Appaltatoriis promotæ, & promovendæ; ea tamen servata lege, ut nulla exceptio defalcationis ex quolibet inter privilegia capite præfatis, iis suffragetur, ad effectum retardandi solutionem integræ conventæ summæ, & executionem Manus Regiæ; per quam iudicium solutionem ante omnia compelli debeant, juxta id, quod in citata Clementis VIII. Constitutione præscriptum legitur.

§. 24. Has & non alias Causas, Lites, & Controversias dum prædicta Congregatione Boni Regimini, ac respective ab illius Præfecto, Secretario, Ponentibus, aliisque ab ea deputatis, judicialiter cognoscendas, definiendasque decernimus: ordinem quoque ac methodum in iis procedendi opportune statuimus, oportet. Quoties itaque Causa aliqua a iudice Locali, per expeditionem & executionem Manus Regiæ, juxta præmissa, expedita fuerit, ac Debitor, post expletam solutionem, ut præfertur, reclamaverit, liberum ei erit ad præfati Secretarii iudicium in devolutive provocare. Qui si iudicatum de partibus sententia sua confirmaverit, idemque Debitor novam Commissionem a Congregatione Generali impetrare cupiat, non aliter audiendus erit, quam si a Cardinali Præfecto supersefforiam obtinuerit ad effectum adeundi plenam ipsam Congregationem. Hæc autem, quatenus Commissionem figmandam existimet, eam dirigere debet alicui ex Ponentibus, ac semper cum clausula: *Perito iudicato*. Si vero prædictus Secretarius in devolutive pronuncians, iudicatum de partibus revocet, Communitas interponat: tunc absque ulla supersefforiam concessionem, Causa ipsa principalis, per eum Ponentem, ad quem juxta divisionem superius præscriptam pertinebit, in plena Congregatione proponenda erit; & quidquid per hanc super illius meritis iudicatum fuerit, id pro finali definitione habendum, servandum, & exequendum erit; absque eo quod ulterior ulla appellatio, aut Causæ revisio, etiam in gradu restitutionis in integrum, admitti valeat.

§. 25. In iis autem Causis, quas supra diximus Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. IV.

coram eodem Secretario in prima instantia agitandas esse, si, postquam ab eo pronunciatum fuerit, aliqua ex Partibus appellationem interponendam duxerit, supersefforiam prius obtinere debet a Cardinali Præfecto, ut plenam Congregationem adire possit: in qua non quidem de ipsa appellatione admittenda, aut rejicienda, seu de Commissionem signanda, agendum erit, sed super Causæ meritis finaliter iudicandum, subblata quacumque ulteriori appellatione, seu Causæ hujusmodi revisione, etiam in gradu restitutionis in integrum; Expedi enim in hujus generis Causis, quæ ad economicum regimen pertinent, brevissimum, quoad fieri poterit, litibus, & controversiis terminum præstituerit.

§. 26. Ne autem hujusmodi Lites & Controversiæ, five active, five passive, a Communitatibus, & Universitatibus temere suscipiantur, aut cum earum inutili dispendio sustineantur, Nos prædicto Cardinali Præfecto, seu alteri Cardinali illius vices pro tempore obeunti, committimus & mandamus, ut nullas lites hujusmodi inter quacumque Communitatem, seu Universitatem ex una, & alias Communitates, sive Universitates, aut Hominum cœtus, privatæve personas, ex altera partibus, in quolibet Tribunali motas, atque movendas, publico sumptu agitari permittat, sine expressa licentia sua in scriptis concedenda; quam quidem ipse, pro suo prudenti arbitrio, ac de consilio Secretarii, & Ponentis respective, concedat quoad primam Instantiam, ac etiam quoad posteriores, ubi Communitas in prima, vel in proxime superiori Instantia, favorabilem sententiam, seu resolutionem obtinuerit. Ad si Communitas in prima, multoque magis, si etiam coram iudice secundæ Instantiæ, Causa ceciderit, tunc eidem, ut litem in gradu ulterioris appellationis profequi valeat, non aliter licentiam impertiri debet, quam facta per Homines ejusdem Communitatis solemnibus obligatione, per quam ipsi *uti singuli, & in solidum*, ad litem hujusmodi expensas, & ad relevandam Communitatem ab omni damno in casu contrariæ fortis, se valide obstringant.

§. 27. Denique præfatis Litteris, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quilibet in præmissis, seu in eorum aliquo jus, vel interese habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica & individua mentione, & expressione dignis, eidem non consenserint, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostre, vel interese habentium consensus, alioque quolibet, etiam quantumvis magno, ac formali, & substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas appellationis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse; sed semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suofque plenarios & integros effectus foris, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari decernimus.

§. 28. Sicque, & non aliter per eandem Congregationem, ejusque Præfectum, ac Ponentes, & Secretarium, aliisque Judices Ordinarios, & Delegates, quavis auctoritate, prænominatione, aut potestate fungentes & functuros, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, aliisque S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos; subblata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debere: irritum quoque, & inane, si fecus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 29. Non obstantibus, quatenus opus sit, dicto Romano Sixti V., Clementis VIII., & Pauli V., super universis, & alterius Congregationis erectione, & facultatibus, Nosque & Cancellariæ Apostolicæ Regula de iure quæsito non tollendo; aliisque Apostolicis Constitutionibus & Ordinationibus, necnon quorumcumque Causarum & Litem pendencia in quocumque statu

Classula pro...

IVXX

Alter iudic...

Derogatio...

& terminis; diſque Congregationis, etiam confirmatio-
nis Apoſtolica, ſeu qualibet firmitate alia roborata
uſibus ſiſis, & conſuetudinibus, etiam antiquis, &
immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indulcis, &
Litteris Apoſtolicis, eidem Congregationi, ejuſque Prae-
fecto, & Officialibus, necnon cuilibet ex Comitatus
bus, & Univerſitatibus Ditionis praedictae, earumque
Hominibus, ſeu peculiaribus Perſonis, ſub quibuscum-
que formis & verborum tenoribus, clauſulis, & decre-
tis, in contrarium praemiſſorum forſitan conſeſſis, ac
pluribus confirmatis & innovatis. Quibus omnibus &
ſingulis, etiamſi, pro illorum ſufficienti derogatione,
de ipſis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica,
& individua mentio habenda eſſet, tenores huiusmodi
pro praesentibus inferſis habentes, Motu, ſcientia, &
potestate plenitudine praerogatis, hac vice dumtaxat, &
ad praemiſſorum effectum, illis alias in ſuo robore per-
manſuris, ampliffime derogamus, caeteriſque contrariis
quibuscumque.

30. Nulli ergo omnino hominum liceat, pagi-
nam hanc noſtrorum decretorum, Statutorum, manda-
torum, avocationis, remiſſionis, commiſſionis, declara-
tionum, & voluntatum infringere, vel ei auſu teme-
rario contraire. Si quis autem hoc attentare praesump-
ſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum
Petri, & Pauli Apoſtolorum ejuſſe noverit incur-
ſurum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno
Incarnationis Dominicae milleſimo ſeptingenteſimo quin-
queſimo tertio, Kalendis Octobris, Pontificatus No-
ſtri Anno XIV.

D. Card. Passioneus.
J. Bateriaus.
VISA DE CURIA.
J. C. Boschi.
Loco + Plumbi.
J. B. Eugenius
Registrata in Secretaria Brevium.
Publicata die 26. Novembris 1753.

XXVI. TRIBUNALI
Auditoris Generalis Camerae Apoſtolicae adduntur duo
Praetiti Aſſeſſores in Cauſis Criminalibus definiendis,
certaque methodus in huiusmodi judiciis coram ipſo
A. C. inſtituendis, proſequentibus, & abſolvendis fir-
matur.
BENEDICTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

AD coercenda delinquentium flagitia Nos ſedulo
intendere cogit Supremo Legislatoris Officium, &
quo & temporalis Ditionis Apoſtolicae Sedis Dominio
ſubjectae, & ſpirituali Gubernio Catholicae Eccleſiae to-
to Terrarum Orbe diſſuſe: ex iuribus Beati Petri Apo-
ſtoli Principis, Dei ordinatione, praesidemus. Quorum
enim ſperandum non ſit, communis corruptionis vitia,
quaeque ex iis ſaepe prodeunt facinorae & crimina,
ab hominum univerſitate penitus tolli poſſe; necesse
eſt, iis, qui in Leges peccant, ſtatutas Legibus poe-
nas, ratione duce, ſapienter infligere, ut vel earum
ſalubri rigore emanati, (quod magis cupimus,) ad
juſtitiæ cultum revertentur; vel ſaltem ulterius delin-
quendi facultate privati, a perturbando Societatis or-
dine deſiſtant, & caeteris exemplo ſint, ne ſanctiſſima
tum Legum inſtituta violare liberum ſibi putent, aut
impune fore confident. Quam in rem, quam paucis
ante annis, ad optimum huius Almae Urbis, ejuſque
Diſtrictus regimen ſtabiliendum, plura praerſcripſimus
in Tribunali Gubernii ejuſdem Urbis obſervanda, quae
primum in ſchedula Noſtri Motus proprii late dige-
re

Judicis
coercit
exercitum
in omni Gu-
bernio neces-
ſarium.
Providenti
Pontificis
circa Tribu-
nali Gubernii
Urbis.

ſimus, deinde vero in Apoſtolica Conſtitutione Noſtra, PONT.
que incipit *Justitiae gladium*, data Anno Incarnationis
A. XIII.
Dominicae MDCCCLXIX. undecimo Kalendas Junii, per
extenſum inferſa ſolemniter confirmavimus; cumque ex-
corum obſervatione in eo Tribunali jam conſtituta,
perſpicuum recti ordinis, & utilitatis publicae fruſtrum
nos collegiſſe gaudeamus. Nunc conſentaneum pariter
agendi methodum firmare deliberavimus in Tribunali
Auditoris Generalis Cauſarum Curiae Camerae Noſtrae
Apoſtolicae, cujus juſdictione non ſolum in Civilibus, Et more
ſed etiam in Criminalibus Cauſis, latius extenditur. ad Tribu-
A. C. in
Criminali.
Tribunali
Auditoris
Generalis
Causarum
Curiae
Camerae
Nostrae
Apostolicae,
cujus
jurisdictione
non solum
in Civilibus,
ſed etiam
in Criminalibus
Causis,
latius
extenditur.
Ne
Delinquentes,
& Inquiſiti, ad huius Tribunalis Forum
peculiariter pertinentes, ſeu undecumque ad ipſius
& Sedis Apoſtolicae judicium conſurgentes, in cauſis per
Sacros Canones & Apoſtolicas Conſtitutiones ſtatutis
atque permiſſis, aut ibi delictorum impunitatem inve-
niant, unde Juſtitiæ exercenda norma deſumi, &
Eccleſiaſticae diſciplinæ praesidium, inferioribus autem
Judicibus & Tribunalibus auxilium impendi maxime
debet; aut adverſus vim & oppreſſiones promptum de-
bitumque remedium, in hoc communi innocentiae
aſylo, fruſtra requirere, vel diutius, quam par eſt,
expectare cogantur. Itaque omnibus maturae perpen-
ſiſſime auſiſſime ſuper his prudentium virorum conſiliis, in
inferſcriptas Leges & Ordinationes in dicto Auditoris Ge-
neralis Cauſarum Curiae Camerae Noſtrae Apoſtolicae Tri-
bunali perpetuo ſervandas condidimus, atque amplexi-
ſſime in quadam ſchedula Noſtri Motus proprii non ita
pridem Chirographo noſtro ſubſcripta; cujus tenor talis
eſt, videlicet.

BENEDICTUS PAPA XIV.
Motu proprio &c.

1. FRA i molti, e graviffimi peſi del Noſtro
Apoſtolico Miniſtero abbiamo ſempre an-
noverato quello, che ci obbliga a vegliare inceſſante-
mente ſopra la retta, e ben ordinata amminiſtrazione
della Giuſtizia in ogni ſorta di Cauſe Civili, e Cri-
minali, le quali in grado di appellazione, e tal volta
ancora in prima iſtanza, debbono giudicari ne Tri-
bunali di queſta Santa Sede. Più d'ogni altro però ci
è ſtato ſempre a cuore il Tribunale dell' Uditor Ge-
nerale della Noſtra Camera, quale da tempo antichif-
ſimo i Sommi Pontefici Noſtri Predeceſſori hanno
coſtituito Giudice Ordinario con ampliffime facultà,
non ſolo nelle Appellazioni, che nelle Cauſe appar-
tinenti al Foro Eccleſiaſtico vengono alla Santa Sede
da tutte le parti del Mondo Cattolico; ma pur an-
che in certe cauſe privilegiate di prima iſtanza, e
ſpecialmente in quelle Cauſe Criminali, nelle quali
l'Inquiſito, o Reo viene a coſtituirſi ſpontaneamente
di perſona a diſpoſizione di eſſa Santa Sede, come
apparice da diverſe noſtre Coſtituzioni, e partico-
larmente da quella, che incomincia: *Ad militantis*
Eccleſiae; impreſſa nel primo Tomo del noſtro Bolla-
rio Conſtit. XLVIII. nella quale ſi da noi provveda-
mente ſtabilito, e dichiarato, quando, ed in qual for-
ma ſoſſe lecito all' Uditor della Camera, ſecondo il
preſcritto del Sagro Concilio di Trento, e delle Co-
ſtituzioni Apoſtoliche, ammettere le Appellazioni,
inibire gli Ordinarij de' Luoghi, e avvocare da eſſi le
Cauſe di prima iſtanza.

2. Ma nondimeno eſſendo l'animo Noſtro ſem-
pre piu eccitato dal deſiderio di ridurre all'ultima
poſſibile perfezione queſto gran Tribunale del Mondo
Cattolico, ci ſiamo determinati, ſull' eſempio di ſimile
provvedimento da Noi patimente dato all' altro
Noſtro Tribunale del Governatore di Roma, di ren-
derlo, come in appreſſo, più nobile, decoroſo, e ri-
pettabile in rapporto alle Cauſe Criminali; provveden-
do nel tempo ſteſſo, che gli Inquiſiti, e Proceſſanti
nelle Curie dei propri Ordinarij, trovino henſi in
eſſo il giuſto e dovuto aſylo, quando ſono innocen-
ti; ma non mai alcuna impunita, o alcun fo-
ramento alla loro diſubbidienza, quando ſono col-
pevoli.
3. Avendo per tanto in queſta Noſtra Cedo-
la per eſpreſſe, e di parola in parola regiſtrata, in primis
rutte & ſingole facultà, Giuridizioni, preroga-
tive, e preeminenze, delle quali, per conceſſione
de' noſtri Predeceſſori e Noſtra, gode, e può go-
dere

Cui Pont.
nominalis
procurator
leges, ſpe-
ciali Chiro-
grapho con-
ſcribitis.
Tenor diſſe
Chirographi
Deſcribitur
juſdictione
Tribunali A. C.

Causa
propter quae
Tenor ut in
ſta, ſtatuit.
Proceſſ.
compedit,
ſeu reſtri-
ctus a qui-
bus fieri, &
recognoscitur
debetur.
Decreta
circa adus
ordinat. ſunt
a ſolo Lo-
co emanante
recurrenſi au-
tem ad fo-
rum Audit.
ſig. juſt. vel
ad Audit.
25. decem-
ber.

PONT. A. XIV. dere l' Uditor Generale della Noſtra Camera A-
poſtolica, e quelli in forma ampliffima conſer-
mando, ed approvando, ſenz' alcuna benchè me-
noma reſtrizione, o diminuzione: Come pure a-
vendo per eſpreſſo lo ſtato preſente del di lui Tri-
bunale in Criminalibus, il numero degli Officiali,
& Miniſtri, che lo compongono, e di quelli, che
hanno luogo e voto nella di lui Congregazione;
& finalmente le facultà, ed incombenze di cada-
uno di eſſi.

4. Di noſtro Moto proprio, certa ſcienza e pie-
nezza della Noſtra ſuprema, ad Apoſtolica Potestà,
ad eſempio di quello, che già ordinammo per il de-
toto Tribunale del Governo di Roma nella noſtra Co-
ſtituzione, che incomincia: *juſtitiae gladium*; pub-
blicata il 24. Maggio 1749. Vogliamo ſimilmente &
ordiniamo, che in avvenire, al ſolito & ordinario
numero de' Prelati Ponenti di Conſulta ſe ne ag-
giungano altri due, quali abbiano e debbano godere
tutti gli onori, Privilegi, eſenzioni, e preeminen-
ze, che godono gli altri Ponenti, di modo che com-
pongano con eſſi uno ſteſſo corpo, o ſia Collegio;
ma però in vece di eſſere Ponenti di una delle no-
ſtre Provincie, ſieno, e debbano eſſere ambidue Pon-
enti, ed Aſſeſſori del Tribunale dell' Uditor Ge-
nerale della Noſtra Camera, e che debbano interve-
nire a tutte le Congregazioni Criminali, quali ſi
terranno avanti di eſſo: Come pure vogliamo, che
alle medefime Congregazioni Criminali debba in-
tervenire (come prima ſi coſtumava) l' Uditor
pro tempore in Civilibus di eſſo Monſignore Udi-
tere della Camera, anch' egli come Aſſeſſore del
medefimo in Criminalibus, dichiarando, che queſto
deba federe immediatamente dopo li ſuddetti due
Ponenti di Conſulta, quali ſederanno immediata-
mente dopo l' Uditor Generale della Camera, ſecon-
do l' ordine fra di loro della propria Prelatura o An-
zianità.

5. Nella riſoluzione delle Cauſe, che ſi pro-
porranno in detta Congregazione Criminale, avran-
no voto deciſivo il ſuddetto Monſignor Uditor del-
la Camera pro tempore, coll' arbitrio però di aſte-
nerſi, quante volte coſi gli piacerà; li tre Aſſeſſori
ſuddetti, ed il Luogotenente Criminale Generale.
Quanto poi alli tre ſollituti Luogotenenti, ancorche
in paſſato abbiano avuto il voto deciſivo, vogliamo
che in avvenire non abbiano ſe non che il ſemplice
Voto conſultivo.

6. Li Proceſſi dovranno compilarſi come per lo
paſſato, tanto nelle Cauſe di prima iſtanza, quanto
anche, quando occorra, nelle Cauſe di Appellazione,
dalli tre ſollituti Luogotenenti, ſecondo il riparti-
mento che ne faranno fra di loro per Turno di Set-
timana in Settimana, ſalvo però all' Uditor della
Camera, e ſuo Luogotenente Generale, in qualche
caſo particolare, il diritto di commettere la Proceſ-
ſura fuori di detto Turno, e con eſpreſſa dichiara-
zione, che li ſuddetti ſollituti proceſſanti ſiano ſem-
pre tenuti di prendere di mano in mano dal ſuddet-
to Luogotenente Generale nella formazione de' Pro-
ceſſi le opportune iſtruzioni.

7. Sarà ancora peſo di eſſi ſollituti Luogotenenti
il riformare a ſuo tempo il Riſtretto di ciaſche-
dun Proceſſo, che dovrà propoſi in Congregazione,
con tutta attenzione, e fedeltà; ma quelli Riſtretti
non dovranno mandarſi in giro all' Uditor della Ca-
mera, nè agli altri Aſſeſſori, come ſi dirà in appreſ-
ſo, ſe non dopo che faranno ſtati firmati, o ſottoſcrit-
ti da quel ſollituto, che gli avrà formati, e ſucceſſiva-
mente riconoſciuti, e conſtatati col Proceſſo del me-
deſimo Luogotenente Generale, quale ancor egli do-
vrà reſtar debitore della integrità e ſincerità de' me-
deſimi, e perciò farà tenuto ancor eſſo ſottoſcriver-
li, ed approvarli di proprio ſuo pugno.

8. Gli atti ordinarij di qualunque Giudi-
zio, ſi faranno tutti, come ſi è coſtumato fin'
ora, avanti il Luogotenente Generale, e quando
alcuna delle Parti ſi crederà gravata da qualche
Decreto del medefimo, non dovrà citare per la
repoſizione avanti lo ſteſſo Uditor della Came-
ra, com' è ſtato di recente introdotto con inutile
prolungamento; ma dovrà immediatamente ricorrere
o all' Uditor della Segnatura di Giuſtizia, o all'

Tro judi-
citi Crim.
duos Prae-
tos Aſſeſ-
ſores conſi-
tuit, eſque
locum inter-
Ponentes
Sec. Con-
ſult. affigat.

Iſtrem
proceſſi
maſſe
impone-
re, ſuffrag.
ſerendi in
Cauſis Cri-
minal. uni-
cum A. C.
ejuſque Au-
ditore, &
Locotenente
regre Cri.

Proceſſus
a quibus, &
quomodo
ſuſpendendi

Proceſſ.
compedit,
ſeu reſtri-
ctus a qui-
bus fieri, &
recognoscitur
debetur.

Decreta
circa adus
ordinat. ſunt
a ſolo Lo-
co emanante
recurrenſi au-
tem ad fo-
rum Audit.
ſig. juſt. vel
ad Audit.
25. decem-
ber.

Uditor pro tempore del Papa, in arbitrio de'
quali, quando cada nell' ordinaria alcun grave
Articolo, come tal volta cade, farà di rimetter-
lo alla Deciſione della piena Congregazione: Ben-
inteso però che al ſuddetto Luogotenente Gene-
rale non ſia mai lecito, ſotto pena di nullità,
pronunciare per ſentenza ſopra Articoli meramente
ordinarij, e che ſimilmente alle Parti non ſia mai
lecito di ricorrere in Cauſe Criminali alla piena Seg-
natura di Giuſtizia; eſſendo ſtato già dichiarato
prima da Innocenzo X. Noſtro Predeceſſore, e poi
anche da Noi in Segnatura di Grazia, in occasione
di una Cauſa *Alatrina*, che la piena Segnatura di
Giuſtizia non può, nè deve ingerirſi nelle Cauſe
Criminali, nè riſpetto alla pertinenza anche tra il
Giudice Civile e Criminale, nè riſpetto alle Com-
miſſioni.

9. Ogni quindici giorni almeno, nel giorno di
Lunedì, dovrà l' Uditor della Camera adunare avanti
di ſe la Congregazione Criminale, a cui, oltre li
tre Aſſeſſori ſuddetti, dovranno intervenire tutti que-
li, che ſono deſcritti nel pubblico Elenco di eſſa
Congregazione; ed al medefimo Uditor della Ca-
mera Capo del Tribunale ſpetterà parimente deſcri-
vere le Cauſe, che dovranno propoſi in ciaſcheduna
Congregazione. Ma quindici giorni prima dovrà
la propoſizione di ogni Cauſa intimarſi dal Luo-
gotenente alle parti intereſſate, con intimazione in
iſcritto, acciò poſſano in detto tempo dedurre ſi
in iſcritto, che in voce le loro ragioni; e reſpet-
tivamente ciaſcuna di eſſe Parti, tre giorni al-
meno avanti la Propoſizione, dovranno diſtribuire
alli Votanti, e comunicarſi vicendevolmente tra di
loro nella Sala di eſſo Monſignor Uditor della Ca-
mera, le proprie Scritture, & allegazioni, ſotto la
pena, in caſo di contravvenzione, di eſſere i ri-
ſpettivi Diſenſori inabilitati a ſcrivere, e compa-
rire nel Tribunale, ad arbitrio di detta Congregazione.

10. Nel decorſo ſimilmente di detti quindici
giorni faranno tenuti li ſollituti Luogotenenti,
che avranno formati i Riſtretti de' Proceſſi da pro-
poſi in Congregazione, firmati e ſottoſcritti, come
ſopra, mandare in giro li medefimi Riſtretti in pri-
mo luogo al ſuddetto Monſignor Uditor della Came-
ra, e dappoi di mano in mano a ciaſcuno de' ſuddet-
ti tre Aſſeſſori, l' ultimo de' quali dovrà rimetterſi
nelle mani de' reſpettivi ſollituti Luogotenenti, che
gli avranno formati, per eſſere da eſſi riſeriti in Con-
gregazione.

11. Affinchè poi il detto Tribunale dell' Uditor
re della Camera rieſca e ſia, come di ſopra abbiamo
detto, e Noi aſolutamente vogliamo, di giuſto preſi-
dio agli innocenti; ma non mai di ſutterfugio, e fo-
ramento ai colpevoli, in diſprezzo de' loro immediati
Superiori, e in rilafſamento della Diſciplina Eccle-
ſiaſtica: Conſiderando, che le Cauſe Criminali ven-
gono all' Uditor della Camera o in grado di ap-
pellazione legittimamente interpoſte, o anche in
prima iſtanza, quando ſpecialmente gli Inquiſiti ſi
coſtituiſcono perſonalmente nelle Carceri a diſpo-
ſizione della Santa Sede, e per eſſa dell' Uditor del-
la Camera: Perciò, riſpetto alle Cauſe d' appella-
zione, confermiamo di novo la ſuddetta Noſtra
Coſtituzione XLVIII. che incomincia: *Ad militantis*
Eccleſiae; incaricando il medefimo Uditor della
Camera, perchè ſia nel ſuo Tribunale pienamen-
te ed eſattamente eſeguita; E ſolamente aggiun-
giamo, che quante volte avvenga il caſo, come
non di rado avviene, che qualcuno appelli dal
Decreto, o Giudicato del proprio Ordinario, do-
po che in virtù di quello ſteſſo Giudicato, o
Decreto, dal quale appella, è ſtato riſcalfato dal-
le Carceri formali, o da altro qualunque luogo,
che prima di eſſo Giudicato o Decreto gli era
ſtato aſſegnato in luogo di Carcere: In tal caſo
l' Uditor della Camera, e ſuo Luogotenente
Generale, non debba ammettere l' appella-
zione, nè rilafciare alcuna inibizione, nè ordi-
nare la traſmiſſione degli atti, ſe prima l'
Appellante non farà ritornato nelle Carceri for-
mali, o in altro luogo aſſegnatoſi per Car-
cere, e che con idonea cauſione non ſiaſi obli-
gato

De tem-
pori adu-
nandi Cong-
reg. A. C.
& intimandi
Cauſarum
propoſit.
comman-
dand. ſcript.
arq. Re-
ſtituend.